

ELS MÀRTIRS

per JOAN TORRA

Jesús va morir màrtir. Ho sabem prou bé. Els evangelis ens han guardat gelosament el text de la seva passió, cosa que vol dir explicar-nos la seva detenció, amb els motius que la provoquen, els interrogatoris als quals es veu sotmès, la sentència a la qual és condemnat i l'execució d'aquesta sentència fins a la mort en creu i la sepultura.

De totes maneres la paraula *màrtir* que aquí hem fet servir com a sinònim de morir amb una mort cruenta, en realitat vol dir *testimoni*, Jesús mateix ho diu davant de Pilat: «Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat». El seu testimoni arriba fins a donar la pròpia vida. Per això acabem identificant el màrtir —testimoni— amb el qui dona la vida.

La professió de fe cristiana des dels inicis afirma, però, «que aquest Jesús doncs, Déu l'ha ressuscitat; tots nosaltres en som testimonis... Déu ha constituït Senyor i Messies aquest Jesús que vosaltres vau crucificar». Ha estat enlairat al cel i ha donat amb profusió el seu mateix Esperit. Per això la mort de Jesús és única perquè és l'única que obre el camí nou de la vida nova de la resurrecció, la vida que ja ara pel baptisme pot viure qualsevol creient.

Així, el deixeble de Crist es vol configurar a la vida del seu Mestre i Senyor, i l'Esperit el va configurant a la seva imatge i semblança duent a terme una nova creació.

Els Fets dels Apòstols ens han guardat el relat de la mort d'Esteve, el primer màrtir. Fou el primer que va vessar la seva sang i així es va configurar del tot a Jesús, el seu Mestre. La seva passió està explicada d'acord amb la passió de Jesús, seguint el seu model. Ell s'ha configurat tant a Jesús que, com Ell, ha mort també de manera violenta.

És ben cert que la mort del màrtir no afegeix res a la salvació que ha estat guanyada només per la mort de Crist a la creu. La mort violenta mostra que l'Esperit ha conduït el màrtir a configurar-se del tot a Jesús, perquè ja hi havia configurat abans la seva vida. El màrtir professa fins i tot amb l'acceptació de la mort, la seva fe en la resurrecció. La comunitat veu ja realitzat en el màrtir allò que ella encara espera: la salvació definitiva al cel.

El seu martiri n'és la garantia. Un de la comunitat ja és a la glòria del cel.